

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2020 / 11 / ... / 16 JUNI 2020**

Inzake De heer ..., wonende te ..., bijgestaan door mevrouw ..., advocaat bij het advocatenkantoor ..., kantoor houdende te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ..., met zetel te ..., vertegenwoordigd door ..., algemeen directeur, bijgestaan door de heer ..., advocaat te ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 11 april 2020 heeft meester ... namens de heer ... beroep ingesteld tegen de tuchtstraf 'schorsing gedurende één dag' die hem werd opgelegd op 3 maart 2020 door de raad van bestuur van de SCHOLENGROEP Deze beslissing werd hem meegedeeld bij aangetekend schrijven van 24 maart 2020.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is vast benoemd leraar in het GO! TA campus

In februari 2019 plaatst de verzoeker online een bestelling op een Nederlandse website bv Hij plaatst die bestelling in eigen naam en verricht ook de on-line betaling (84,10 euro) met eigen gelden. Hij dient naar eigen zeggen de factuur die hij van de Nederlandse firma ontvangt in bij de boekhouding van de school met het oog op terugbetaling. Omdat hij geen terugbetaling krijgt, dient hij op 28 juni 2019

opnieuw het origineel van de factuur in en vervolgens nogmaals in september 2019, samen met een formulier FO11 ‘vergoeding voor onkosten’.

Op 16 december 2019 stelt schooldirecteur ... een fiche van vaststelling op waarin zij uiteenzet dat zij samen met de financieel directeur van de scholengroep tot de vaststelling is gekomen dat de door de verzoeker ingediende factuur niet overeenstemt met het origineel omdat “uw persoonlijke gegevens werden verwijderd van dit document” en dat uit onderzoek bij de rekenplichtige van de school – mevrouw ...- “blijkt dat u dit zelf heeft gedaan”. Zij besluit dat het handelen van de verzoeker “als een geval van schriftvervalsing en mogelijke poging tot fraude” wordt beschouwd.

In zijn bezwaarschrift relateert de verzoeker zijn versie van het verloop van de gebeurtenissen. Volgens hem had de rekenplichtige hem “gesuggereerd om zijn contactgegevens te verwijderen” omdat “de laatste maanden immers blijkt dat de scholengroep terugbetalingen weigert indien er persoonlijke contactgegevens op de factuur staan”. Hij benadrukt dat noch mevrouw ..., noch hijzelf handelden “met de bedoeling om de scholengroep financiële schade te berokkenen” en dat hij “vaak onkosten voor de school maakt en met plezier betalingen voorschiet om de schoolwerking te bevorderen”, zonder ooit op de hoogte gesteld te zijn van gewijzigde financiële procedures.

Ook ... ontvangt een fiche van vaststelling. Zij had immers op haar beurt het BTW-nummer van de Nederlandse leverancier op de factuur verwijderd. In haar bezwaar stelt zij de tenlastelegging tegen haar persoon niet te betwisten en berouw te betonen over haar handelen. Zij verklaart wel zich als rekenplichtige verantwoordelijk te voelen voor de terugbetaling van gemaakte onkosten aan het personeel.

Op de vergadering van 28 januari 2020 van de raad van bestuur licht de algemeen directeur de bovenvermelde problematiek betreffende de verzoeker en ... toe. Wat betreft verzoeker wordt beslist hem “uit te nodigen voor een hoorzitting in het kader van de tuchtmaatregel ‘schorsing voor één week’ .

Met een aangetekende brief van 4 februari 2020 wordt de verzoeker in kennis gesteld van de beslissing van de raad van bestuur en wordt hij opgeroepen voor een

verhoor op 3 maart 2020. De tenlastelegging wordt als volgt omschreven: “Het bewerken van een factuur (door het wegnemen van zijn persoonsgegevens) van een factuur van BV ... van 12 februari 2019 (84,10 euro), die u gefinancierd heeft met het oog op het via een onkostennota FO11 terugvorderen bij de scholengroep”.

Op 3 maart 2020 beslist de raad van bestuur de verzoeker bij tuchtmaatregel te schorsen voor één dag. Deze beslissing wordt hem betekend met een aangetekend schrijven d.d. 18 maart 2020, verstuurd op 24 maart 2020.

2. **Het procedureverloop**

Meester ... heeft namens verwerende partij met een mail dd. 8 mei 2020 het administratief dossier en met aangetekend schrijven met ontvangstbewijs dd. 2 juni 2020 een verweerschrift ingediend.

Per mail dd.12 juni 2020 heeft meester ... namens verzoekende partij nog een antwoordnota en een bijkomend stuk ingediend.

Op vraag van meester ... wordt deze antwoordnota, omdat zij niet voorzien is in de procedureregeling, uit de debatten geweerd.

Per mail van 27 april 2020 werden partijen regelmatig opgeroepen voor een hoorzitting op een later te bepalen datum. Er werd aan de partijen gemeld dat, wegens de maatregelen ter bestrijding van het COVID-19 virus, er nog geen datum voor de hoorzitting kon bepaald worden en dat er later een datum zou meegedeeld worden. Per mail van 7 mei 2020 werd de datum voor de hoorzitting meegedeeld aan de partijen. Op de hoorzitting van 16 juni 2020 waren de partijen aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. **Over de ontvankelijkheid van het beroep**

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

- 4.1. De verzoeker stelt dat hij nooit in kennis werd gesteld van het opstarten van een tuchtonderzoek maar dat hij “plots een uitnodiging ontving voor een hoorzitting met mededeling van de tuchtstraf die door verwerende partij werd overwogen.” Hij stelt dat de fiche van vaststelling tegen hem dagtekent van 16 december 2019 en dat hij in strijd met artikel 19, §1 van het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, niet “onmiddellijk” in kennis is gesteld van het opstarten van een tuchtonderzoek. Een en ander heeft volgens hem tot gevolg dat de verwerende partij hem geen tuchtsanctie meer kon opleggen.
- 4.2. De verwerende partij antwoordt dat de directeur van de school op 7 januari 2020 aan de coördinerend directeur secundair onderwijs een vaststellingsfiche en een bezwaar van de verzoeker overgemaakt heeft, dat de raad van bestuur de problematiek op zijn eerstvolgende vergadering -28 januari 2020- besproken heeft en dat de verzoeker op 4 februari 2020 daarvan verwittigd werd, hetgeen “onmiddellijk” is in de zin van artikel 19, §1, vierde lid van het besluit van 22 mei 1991.
- 4.3. De Kamer van beroep is van oordeel dat de verwerende partij artikel 19, §1, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991 correct heeft toegepast. Het instellen van een tuchtonderzoek is een formele beslissing die het bestuur neemt op het ogenblik dat het over voldoende aanwijzingen beschikt om een personeelslid tuchtrechtelijk te vervolgen. Beschikt het bestuur na een eerste kennisname over onvoldoende gegevens, dan kan het zijn beslissing om een tuchtvordering in te stellen uitstellen en een voorafgaand onderzoek instellen. Beschikt het bestuur naar eigen oordeel over voldoende gegevens om te beslissen dat het dossier duidelijk genoeg is om de eigenlijke tuchtprocedure te voeren, dan hoeft het geen afzonderlijk schrijven te richten aan de betrokkene met de mededeling dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld, maar mag het instellen van de

tuchtvervolging -de eerste stap in een tuchtprocedure die o.m. van belang is voor de berekening van de verjaringstermijn overeenkomstig artikel 19, §5, vierde lid, van het besluit van 22 mei 1991- samenvallen met de beslissing tot de oproeping voor het verhoor. Dit is te dezen gebeurd.

5.1. De verzoeker is van oordeel dat de raad van bestuur de tuchtprocedure niet correct gevolgd heeft omdat het dossier, waar hij bij zijn verschijning voor de raad van bestuur kennis had, niet alle stukken bevatte. Zo werd de factuur die hij zou bewerkt hebben niet voorgelegd, werden de stukken waarnaar de vaststellingsfiche verwijst niet bijgevoegd en werd ook de kopie van de factuur, overgemaakt door de BV ..., niet in het tuchtdossier opgenomen en is ook de verklaring van mevrouw ... niet gevoegd. En het bestuur mag geen stukken aan het dossier toevoegen, op gevaar af de rechten van de verdediging te schenden.

5.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker in eerste aanleg kennis gekregen heeft van de fiche van vaststelling en van zijn bezwaar daartegen en dat hij in de actuele procedure “ook andere documenten” heeft gekregen aangezien ze in extenso in de beroepen beslissing opgenomen zijn. Hij heeft derhalve de mogelijkheid gehad om “alle argumenten te ontwikkelen die hij nuttig acht”. In ieder geval benadrukt zij dat de verzoeker in zijn verweerschrift voor de raad van bestuur het tenlastegelegde feit bekent, wat op zich volstaat om tot een tuchtstraf te besluiten.

5.3. Terecht stelt de verzoeker dat het bestuur hem, teneinde zich zo goed mogelijk te verdedigen, kennis moet geven van het volledige dossier waarover het met het oog op het verhoor beschikt. De verwerende partij geeft toe dat niet alle stukken die nu aan de Kamer van beroep voorgelegd zijn ter inzage van de verzoeker waren op het ogenblik dat hij door de raad van bestuur gehoord werd.

Het overleggen van een onvolledig dossier aan de raad van bestuur schendt de rechten van de verdediging en getuigt van gebrek aan respect voor de wapengelijkheid van de partijen, maar dit betekent op zich niet dat Kamer van beroep nog enkel de onregelmatigheid van de beslissing van de raad van bestuur kan vaststellen. De Kamer van beroep beoordeelt immers, wegens de devolutive

werking van het beroep, de zaak opnieuw met inachtneming van alle gegevens die haar worden voorgelegd. En het blijkt te dezen overigens niet dat de stukken, waarvan de verzoeker pas in graad van beroep kennis heeft kunnen nemen, decisief waren in het besluitvormingsproces, zodat niet deugdelijk voorgehouden zou kunnen worden dat de verzoeker een beroepsinstantie ontnomen is.

6.1. De verzoeker voert aan dat in de fiche van vaststelling gesteld wordt dat zijn handelen “als een geval van schriftvervalsing en mogelijke poging tot fraude” wordt beschouwd en dat de tenlastelegging gewag maakt van het “bewerken van een factuur door het wegnemen van zijn persoonsgegevens”, maar dat er slechts sprake kan zijn van schriftvervalsing wanneer bedrieglijk opzet en oogmerk om te schaden bewezen wordt. Te dezen heeft hij niet meer gedaan dan zijn privégegevens “onleesbaar” gemaakt zonder ze te verwijderen. In ieder geval heeft het bestuur “tot driemaal toe” de officiële factuur te zien gekregen en kon het zijn gegevens zichtbaar maken door erop te klikken in het pdf-bestand. Bovendien heeft hij het bestuur geenszins willen misleiden, maar was het enkel zijn bedoeling het door hem -in het belang van de school- voorgesloten bedrag terugbetaald krijgen.

6.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker de bewuste factuur “gemanipuleerd heeft” omdat hij vreesde ze niet terugbetaald te krijgen, wat een bedrieglijk opzet is. Dat de manipulatie verifieerbaar was betekent niet dat zij niet gebeurde. En de manipulatie houdt in dat hij, in zijn persoonlijk belang, trachtte te verdoezelen dat de factuur niet op naam van de school was opgemaakt.

6.3. De verzoeker betwist niet dat hij op de factuur van de bv ... zijn persoonsgegevens gewist heeft en ze op die wijze aan het schoolbestuur voorgelegd heeft, teneinde aldus het door hem met persoonlijke gelden betaald bedrag van 84,10 euro van het schoolbestuur terug te krijgen. Dergelijke manipulatie, aangewend in een poging om het schoolbestuur te misleiden over de echte vermeldingen op de factuur, maakt een deontologische fout uit die tuchtrechtelijk bestraft kan worden, zonder dat daarbij nagegaan moet worden of alle bestanddelen van het strafrechtelijk misdrijf “valsheid in geschriften” vervuld zijn. Dat het bestuur mogelijks toch de identiteit van de verzoeker kon achterhalen vermindert de manipulatie niet. Het tuchtfact is bewezen.

7.1. Met betrekking tot de strafmaat stelt de verzoeker dat hij te goeder trouw een uitgave voor de school gedaan heeft en dat hij tot twee keer toe de originele factuur aan de rekenplichtige bezorgd heeft, om na advies van die rekenplichtige zijn privégegevens op de factuur te verwijderen -maar niet definitief-. Hij heeft met zijn daad niemand benadeeld. Er bestond in de school ook geen duidelijke richtlijn over de te volgen handelwijze. Gelet op “de gebrekkige voering van de tuchtprocedure, de goede intenties van de verzoeker en het ontbreken van terugbetaling tot op heden” vraagt hij dat de Kamer van beroep hem maximaal zou bestraffen met een blaam.

7.2. De verwerende partij verwijst naar “de strafrechtelijke implicaties van het bewezen feit”. Zij stelt dat de verzoeker zich, omdat het tuchtfeit betrekking heeft op de werking van de dienst, op een onaanvaardbare manier gedragen heeft. Met een schorsing heeft de verzoeker een billijke en zichtbare straf opgelegd gekregen.

7.3.1. De verzoeker heeft een factuur gemanipuleerd om op die wijze moeilijkheden in verband met de terugbetaling door het schoolbestuur uit de weg te gaan. Dit is op zich foutief gedrag dat tuchtrechtelijk optreden rechtvaardigt.

7.3.2. Daartegenover staan in dit geval een aantal elementen die het vergrijp van de verzoeker afzwakken tot een laakbare stommiteit: hij blijkt met zijn manipulatie geen kwaad opzet beoogd te hebben, ten bewijze waarvan vastgesteld wordt dat hij in eerste instantie de factuur in origineel -dus met vermelding van zijn persoonsgegevens- aan de rekenplichtige heeft overhandigd; hij werd op het spoor van zijn daad gezet door overleg met de rekenplichtige, die hem wou helpen bij een spoedige terugbetaling van de kosten die hij uit eigen middelen betaalde; de verwerende partij betwist niet dat, ware de procedure van terugbetaling correct gevolgd, de verzoeker de gemaakte kosten zou teruggekregen hebben.

7.3.2. Door onbesuisd het recht in eigen handen te nemen, terwijl hij goed moest weten dat manipulatie van geschriften in alle gevallen verboden is, heeft de verzoeker een tuchtinbreuk gepleegd die niet onbestraft kan blijven.

De omstandigheden waarin de inbreuk kadert leiden de Kamer van beroep evenwel tot de conclusie dat het kan volstaan de verzoeker te bestraffen met een morele tuchtsanctie, de blaam.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 16 juni 2020;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de opgelegde tuchtstraf ‘schorsing gedurende één dag’ bevestigd wordt met 8 stemmen tegen en 1 stem voor,

Na geheime stemming over het voorstel van nieuwe tuchtstraf ‘de blaam’, met 5 stemmen voor en 4 stemmen tegen.

Enig artikel

De beslissing van 3 maart 2020 van de raad van bestuur van de scholengroep ..., houdende het opleggen van de tuchtstraf 'schorsing gedurende één dag' aan de heer ..., wordt niet bevestigd. De tuchtstraf 'de blaam' wordt opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 16 juni 2020.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL, mevrouw P. DE VIS, mevrouw N. DE CALUWE en mevrouw H. ELOOT, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw M. JONCKERS en mevrouw S. VANSPEYBROECK en de heren G. ACHTEN en J.-L. BARBERY, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

A.VANDENDRIESSCHE